

Beslutningsforslag nr. B 24. Fremsat den 27. oktober 1998 af Bendt Bendtsen (KF), Brian Mikkelsen (KF), Pernille Sams (KF) og Gitte Seeberg (KF)

Forslag til folketingsbeslutning

om bekæmpelse af udbredelsen af børnepornografisk materiale

Folketinget opfordrer regeringen til inden udgangen af indeværende folketingsår at fremsætte nødvendige lovforslag med det formål at intensivere bekæmpelsen af udbredelsen af børnepornografisk materiale. Lovforslaget skal indeholde følgende elementer:

1. Skærpelse af straffen for udbredelse af børnepornografisk materiale fra bøde, hæfte eller fængsel i op til 6 måneder til bøde, hæfte eller fængsel i op til 3 år.
2. Mulighed for politiet for at få oplyst identiteten på udbydere af børnepornografisk materiale på Internettet.

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

Formålet med beslutningsforslaget er at gøre bekæmpelsen af børneporno mere effektiv og dermed mindske misbruget og den seksuelle udnyttelse af børn, et misbrug, som ødelægger mange børn for resten af deres liv.

Så længe der er folk, der udbreder og distribuerer børneporno og dermed er i besiddelse af eller efterspørger materialet, vil der være et marked for produktion. Gennem tiden er det meste børnepornografiske materiale blevet produceret og distribueret i de tidligere østbloklønde ved Østersøen. Men i den seneste tid er der dukket materiale op på Internettet med danske børn.

Det er en vigtig opgave for de danske lovgivere at komme dette misbrug af børn til livs. Straffen for det direkte seksuelle misbrug af mindreårige er reguleret i straffeloven og kan give gerningsmanden helt op til 10 års fængsel, hvis barnet er under 12 år.

At den person, der søger for, at det børnepornografiske materiale når ud til en kæmpeskare af internetbrugere og andre – og hvad dermed følger af yderligere efterspørgsel – kun kan straffes med bøde, hæfte eller fængsel i op til 6 måneder, står ikke i rimelig relation til strafferammen på op til 10 års fængsel for seksuelt misbrug af mindreårige børn.

Forslagsstillerne mener derfor, at strafferammen i straffelovens § 235, stk. 1, bør ændres til bøde, hæfte eller fængsel i indtil 3 år.

Hvis man på billeder og/eller film har set, hvad end- og spædbørn udsættes for af misbrug, er man ikke et øjeblik i tvivl om, at ikke kun salg, køb og produktion, men også distribution skal bekæmpes med alle tænkelige midler.

Derfor skal der også gives politiet optimale muligheder for at få opklaret, hvem der står bag den omfattende distribution.

Bemærkninger til forslagens enkelte punkter

Ad 1

Forslagsstillernes hensigt med at forhøje strafferammen til op til 3 års fængsel er primært gennem den præventive effekt at få distributører og andre udbredere til at afholde sig fra at udbyde børnepornografisk materiale.

På Internettet, som jo nu er blevet et kæmpe medie for børneporno, har adskillige hitlister over de mest besøgte nyhedsgrupper vist, at ca. 25 pct. af alle brugere af Nettet besøger de pornorelaterede nyhedsgrupper. Politiet får 10-15 anmeldelser om dagen om ulovlig børneporno på Internettet. En naturlig følge heraf er, at jo mere børnepornografisk materiale, der lægges ud på Internettet, jo større sandsynlighed er der for, at flere internetbrugere kommer i kontakt med dette materiale. Der skal her også gøres opmærksom på, at det i mange tilfælde ikke har været hensigten for brugerne at besøge de pågældende sider, men de er blot via tilfældigheder gennem "links" kommet ind på dem.

Ved sådanne tilfældigheder er der også mulighed for, at børnepornosiderne får nye "kunder", hvilket producenterne og distributørerne vil opfatte som stigende efterspørgsel. Så ruller hjulene, og flere uskyldige børn vil blive udnyttet og mishandlet til produktion.

Forslagsstillerne er af den opfattelse, at en forhøjet strafferamme for udbredelse af børnepornografisk materiale også er et vigtigt signal at komme med fra samfundets side. Det klare signal skal være, at samfundet ikke vil acceptere, at distribution af børneporno medfører, at børn bliver misbrugt og krænket for at tilfredsstille voksne menneskers seksuelle behov. En bredere strafferamme giver desuden også domstolene bedre muligheder for at udnytte begge ender af straffeskalaen og dermed i udpræget grad at kunne variere dommene efter helt konkrete forhold.

Et andet formål med en skærpet strafferamme er at få rettet op på det misforhold, der er mellem straffen for selve det seksuelle misbrug af børn og straffen for

udbredelsen. Misforholdet skal ses i lyset af, at der til grund for distributionen ofte ligger et misbrug, som distributører eller udbredere, der er ved deres fulde fem, ikke kan være uvidende om har fundet sted.

Med distributørens/udbrederens kendskab til de begåede forbrydelser må vedkommendes gerninger være at betragte som medvirken, men ikke i straffelovens forstand med den samme strafferamme som for den aktuelle mishandling. Men de to strafferammer skal være bedre afstemt efter hinanden, og forslagsstillerne finder derfor, at en strafferamme på op til 3 års fængsel for udbredelse er det mest rimelige. Efter de nugældende regler for prøveløsladelse vil prøveløsladelse således oftest først kunne ske efter 2 års afsoning.

Den udvidede strafferamme vil også gøre det muligt for politiet at varetægtsfængsle udbredere og distributører. En af forudsætningerne for at varetægtsfængsle en sigtet er, at forbrydelsen skal kunne medføre minimum 1½ års fængsel. En varetægtsfængsling kan medvirke til at effektivisere og lette politiets opklaringsarbejde.

Ad 2

Politiet har udtrykt bekymring for, at børneporno på Internettet blot er de pædofiles indledende manøvrer. De starter med at bytte billeder og lærer derigennem hinanden at kende. Men det ender ofte med regulær mishandling af børn. Derfor ønsker politiet mulighed

for at kunne identificere, hvem det er, der sender og modtager disse billeder, så der kan følges med i, hvad de senere foretager sig i deres meget lukkede pædofile kredse.

Denne mulighed for at bryde meddelelshemmeligheden foreligger både i England og i Norge, og Sverige er på vej med en sådan lovgivning.

I dag er der i Danmark lovhjælp til at afsløre identiteten på telefonabonenter, så retssikkerhedsmæssigt er der ingen problemer med også at gøre dette muligt i forhold til internetbrugere.

Regeringen nedsatte i oktober 1997 et udvalg vedrørende økonomisk kriminalitet og datakriminalitet. Udvalget skal bl.a. overveje ændringer i retsplejelovens regler om indgreb i meddelelshemmeligheden i lyset af de nye kommunikationsformer. Det er uvist, hvornår udvalgsarbejdet kan forventes afsluttet, men henset til børnepornokriminalitetens omfang og aktualitet må der, hurtigt efter at udvalgets konklusioner foreligger, kunne fremsættes lovforslag om emnet.

Fra politiets side er det blevet foreslået, at man blot indfører § 235 i retsplejelovens § 781, således at politiet kan gribe ind i meddelelshemmeligheden, hvis der er tale om forbrydelser vedrørende børneporno. Anden del af ændringen med at få meddelelshemmeligheden til også at omfatte Internettet forventes det føromtalte udvalg at komme med en løsningsforslag til.

Skriftlig fremsættelse

Bendt Bendtsen (KF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om bekæmpelse af udbredelsen af børnepornografisk materiale.

(Beslutningsforslag nr. B 24).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.